

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 16 sierpnia 2012 r.

Poz. 2903

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N9.4131.473.2012.SS1

Wrocław, dnia 31 lipca 2012 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Wisznia Mała nr VI/XIX/171/12 z dnia 27 czerwca 2012 roku w sprawie nadania Statutu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej – Ośrodek Zdrowia w Wiszni Małej.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 czerwca 2012 r. Rada Gminy Wisznia Mała podjęła uchwałę nr VI/XIX/171/12 w sprawie nadania Statutu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej – Ośrodek Zdrowia w Wiszni Małej. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru dnia 4 lipca 2012 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 42 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654 z późn. zm.), § 119 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) oraz art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172) w zw. z art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

Art. 42 ust. 2 ustawy o działalności leczniczej stanowi, że w statucie podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą określa się: „1) firmę nazwę podmiotu, o którym mowa w ust. 1, odpowiadającą rodzajowi i zakresowi udzielanych świadczeń zdrowotnych; 2) siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 3) cele i zadania podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 4) organy i strukturę organizacyjną podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w tym zadania, czas trwania kadencji i okoliczności odwołania członków rady społecznej, o której mowa w art. 48, przed upływem kadencji; 5) formę gospodarki finansowej.

Powołany przepis ustawy określa zatem obligatoryjne elementy treściowe i determinuje treść statutu podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą. O zrealizowaniu normy kompetencyjnej określonej w wymienionych przepisach możemy mówić tylko w przypadku, gdy uchwała rady gminy reguluje wszystkie zagadnienia wymienione w art. 42 ust. 2 ustawy. Rada Gminy Wisznia Mała powinna, wypełniając zakres upoważnienia ustawowego, uregulować w Statucie Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Ośrodek Zdrowia w Wiszni Małej wszystkie elementy wymienione w ww. przepisie. Tymczasem w przedmiotowej uchwale nie ma regulacji, o której mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4 ustawy. Rada Gminy nie określiła bowiem okoliczności odwołania członków rady społecznej, do czego przywołany przepis ją zobowiązywał. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z § 119 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu. § 143

tego załącznika stanowi z kolei, że „Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2–7, a do przepisów porządkowych – również w dziale I rozdział 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej”. Oznacza to, że podejmując uchwałę w sprawie nadania Statutu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej – Ośrodek Zdrowia w Wiszni Małej, Rada Gminy była obowiązana do wyczerpującego uregulowania wszystkich spraw przekazanych jej do unormowania w upoważnieniu zawartym w art. 42 ust. 2 ustawy o działalności leczniczej.

Brak regulacji obligatoryjnych elementów, wynikających z upoważnienia ustawowego stanowi naruszenie przepisów ustawy, a tym samym istotne naruszenie przepisów prawa. Jak stanowi art. 7 Konstytucji: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Każdorazowo niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Takie stanowisko organu nadzoru potwierdza także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (do 2003.12.31) z dnia 14 kwietnia 2000 r. we Wrocławiu: „Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał” (I SA/Wr 1798/99, Lex nr 49428).

Rada gminy obowiązana jest do określenia w statucie podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą okoliczności odwołania członków rady społecznej. Nieuwzględnienie tego elementu w uchwale w sprawie nadania statutu należy uznać za niedopełnienie przez podmiot tworzący kompetencji określonej w art. 42 ust. 2 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 6/12).

Ponadto stwierdzić należy, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. W § 4 uchwały Rada postanowiła, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, tj. z dniem 27 czerwca 2012 r. i w tym dniu podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Wisznia Mała. Z kolei w § 14 załącznika do uchwały postanowiono, że statut wchodzi w życie z dniem nadania przez podmiot tworzący.

Uchwała określająca statut podmiotu leczniczego należy do kategorii aktów prawa miejscowego. O zaliczeniu uchwały do tej kategorii aktów prawnych decyduje: 1) istnienie podstawy prawnej w przepisach rangi ustawowej, 2) wydanie aktu przez organ samorządu terytorialnego, 3) zawarcie w akcie choćby jednej normy prawnej – przepisu abstrakcyjnego i generalnego. Podstawą prawną do wydania uchwały określającej statut podmiotu leczniczego jest art. 42 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej, zgodnie z którym ustrój podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą, a także inne sprawy dotyczące jego funkcjonowania nieuregulowane w ustawie określa statut. W związku z powyższym spełniony jest warunek istnienia podstawy prawnej w przepisach rangi ustawowej do wydania takiego aktu.

Jak stanowi art. 94 Konstytucji RP: „Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa”. Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminy na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Na mocy zaś art. 42 ust. 4 ustawy o działalności leczniczej statut nadaje podmiot tworzący. Podmiotem tworzącym Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Ośrodek Zdrowia w Wiszni Małej jest Gmina Wisznia Mała. Organem Gminy uprawnionym do wydawania aktów prawa miejscowego, wedle art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminy, jest Rada Gminy. Spełniony jest zatem wymóg wydania aktu przez organ jednostki samorządu terytorialnego.

Cechą charakterystyczną aktów prawa miejscowego jest wprowadzenie do porządku prawnego nowych norm prawnych, obowiązujących w sposób generalny i abstrakcyjny na terenie właściwości danego organu. W przypadku organów jednostek samorządu terytorialnego wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach bądź przyznają im określone uprawnienia. Uchwała w sprawie statutu podmiotu leczniczego zawiera przepisy generalne i abstrakcyjne. O generalności uchwały decyduje bowiem fakt, że na brzmienie przepisów uchwały będzie mógł się powołać się każdy. W szczególności określenie w statucie podmiotu leczniczego takiego elementu, jak cele i zadania podmiotu, a także nazwy podmiotu odpowiadającej rodzajowi i zakresowi udzielanych świadczeń zdrowotnych, wskazuje na możliwość powołania się na treść statutu przez każdą osobę korzystającą z udzielanych przezeń świadczeń. Dodatkowo konieczność określenia w statucie sposobu i warunków udzielania świadczeń wynika także z art. 23 ustawy,

zgodnie z którym sprawy dotyczące sposobu i warunków udzielania świadczeń zdrowotnych przez podmiot wykonujący działalność leczniczą, nieuregulowane w ustawie lub statucie, określa regulamin organizacyjny ustalony przez kierownika. Jeśli zaś chodzi o abstrakcyjność przepisów uchwały to nic innego, jak możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów.

Warunkiem wejścia w życie aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie (art. 88 ust. 1 Konstytucji). Konstytucja wyklucza możliwość wejścia w życie aktu prawnego o charakterze normatywnym bez ogłoszenia go w ustawowo przewidzianym trybie. Przepis art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminy stanowi, iż akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy, zaś zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa powołana wyżej ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (art. 42 ustawy). Zgodnie z art. 13 teże ustawy w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się: 1) akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę i organy administracji niespolonej; 2) akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy; 3) statuty związków międzygminnych oraz statuty związków powiatów; 4) akty Prezesa Rady Ministrów uchylające akty prawa miejscowego stanowionego przez wojewodę i organy administracji niespolonej; 5) wyroki sądu administracyjnego uwzględniające skargi na akty prawa miejscowego stanowionego przez: wojewodę i organy administracji niespolonej, organ samorządu województwa, organ powiatu i organ gminy; 6) porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte: a) między jednostkami samorządu terytorialnego, b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej; 7) uchwały budżetowe gminy, powiatu i województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu gminy, powiatu i województwa; 8) obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz o rozwiązaniu sejmiku województwa, rady powiatu lub rady gminy; 8a) rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące aktów prawa miejscowego stanowionych przez jednostki samorządu terytorialnego; 9) statut urzędu wojewódzkiego; 10) inne akty prawne, informacje, komunikaty, obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli tak stanowią przepisy szczególne. Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe (art. 2 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych).

Ujmując powyższe ustalenia w kontekście konkretnego przypadku należy stwierdzić, że wskazana uchwała Rady Gminy Wisznia Mała nie odpowiada wymaganiom stawianym tej kategorii aktów przez wskazane przepisy. Zgodnie z art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty prawa miejscowego podlegają publikacji w dzienniku urzędowym województwa. Przedmiotowa uchwała wymaga więc publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Jest to warunek konieczny do wejścia w życie uchwały tej kategorii.

Dodatkowo wskazać należy, że przed wejściem w życie ustawy o działalności leczniczej statut publicznego zakładu opieki zdrowotnej uchwalany był przez radę społeczną zakładu, a organ, który utworzył zakład, uprawniony był tylko do zatwierdzenia statutu (art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej). Tym samym, jako że statut był jedynie zatwierdzany przez organ założycielski (tu: rada gminy), nie można było uchwały zatwierdzającej statut zaliczyć do kategorii aktów prawa miejscowego – statut był wydawany przez inny podmiot niż organ jednostki samorządu terytorialnego bądź terenowy organ administracji rządowej. W obecnie obowiązującym stanie prawnym rada społeczna podmiotu leczniczego nie ma już kompetencji do uchwalenia statutu. Kompetencja ta została powierzona radzie gminy. Takie stanowisko zajął również Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 5 kwietnia 2012 r. (sygn. akt IV SA/Wr 81/12).

Ponadto zwrócić należy uwagę na § 3 ust. 1 pkt 1 załącznika do uchwały, w którym Rada w myśl art. 42 ust. 2 pkt 3 ustawy określiła w sposób enumeratywny zadania podmiotu leczniczego obejmujące m. in. udzielanie poszczególnych świadczeń zdrowotnych. Jednakże przy ustalaniu tych świadczeń Rada posłużyła się zwrotem „w szczególności”. Należy zaznaczyć, że stosowanie w zapisach uchwały zwrotu „w szczególności” w odniesieniu do kwestii wymienionych w sposób enumeratywny powoduje, że interpretacja takiego zapisu musi prowadzić do wniosku, że jest to katalog otwarty. Zwrot „w szczególności” powinien być zatem stosowany jedynie wtedy, gdy wolą organu stanowiącego jest pozostawienie pewnego luzu decyzyjnego w zakresie regulowanej kwestii. Jednocześnie organ nadzoru zauważa, że w takim przypadku musi ku temu istnieć podstawa w postaci przepisu ustawowego.

Zgodnie natomiast z intencją ustawodawcy organ nadający statut, którym jest Rada Gminy Wisznia Mała, powinien określić wszystkie zadania jakie realizuje podmiot leczniczy. Użycie przez Radę zwrotu „w szczególności”, zgodnie z powyższym czyni z katalogu świadczeń wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 załącznika do uchwały katalog otwarty, dopuszczając do realizacji również inne zadania w nim nie wymienione. Tymczasem warunkiem wykonywania określonych zadań jest ich enumeratywne wyszczególnienie w statucie. Organ nadzoru zwraca uwagę, że również wszelkie zmiany w tym zakresie mogą zostać dokonane wyłącznie poprzez zmianę statutu przez podmiot tworzący. Stworzenie katalogu otwartego zadań podmiotu leczniczego jest nie-

zgodne z wolą ustawodawcy, gdyż pozwala innym podmiotom, w innym trybie niż zmiana uchwały przez radę gminy, decydować o zadaniach podmiotu leczniczego. W rezultacie czego kwestionowany zapis uchwały stanowi pewnego rodzaju domniemane przekazanie kompetencji w zakresie ustalania zadań podmiotu leczniczego innemu bliżej nieokreślonemu podmiotowi, do czego Rada nie została upoważniona. Tożsame stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 5 kwietnia 2012 r. (sygn. akt IV SA/Wr 81/12).

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej, do których zaliczane są również organy jednostek samorządu terytorialnego, działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że każde działanie organu władzy publicznej musi znajdować uzasadnienie w przepisie aktu prawnego wyższego rzędu. Dotyczy to również organów jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto akty prawa stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego powinny regulować tylko te kwestie, które wynikają z normy kompetencyjnej. Z kolei kwestie te powinny być regulowane tylko przez ten organ, który jest wskazany w normie kompetencyjnej.

W myśl powyższego, zdaniem organu nadzoru, § 3 ust. 1 pkt 1 załącznika do uchwały we fragmencie „w szczególności” w sposób istotny narusza art. 42 ust. 2 pkt 3 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W § 10 ust. 3 załącznika do przedmiotowej uchwały Rada postanowiła, że ośrodek utrzymywany jest z wpływów pochodzących z realizacji kontraktów zawartych na wykonanie usług medycznych z dysponentami środków publicznych i niepublicznych oraz z działalności gospodarczej. Jak stanowi art. 42 ust. 3 ustawy o działalności leczniczej, statut może przewidywać prowadzenie określonej, wyodrębnionej organizacyjnie działalności innej niż działalność lecznicza. Z brzmienia tego przepisu wynika, że inna prowadzona przez podmiot leczniczy działalność musi być po pierwsze „określona”, a po drugie wyodrębniona organizacyjnie. Przepis ten wskazuje zatem wyraźnie, że skoro inna działalność ma być określona, to oznacza to, że musi ona zostać w statucie skonkretyzowana poprzez określenie obszaru tej „innej działalności” w sposób wyczerpujący, precyzyjny i nie pozwalający na dookreślanie dziedzin tej działalności poza statutem. Tymczasem Rada Gminy w cytowanym wyżej § 10 ust. 3 załącznika do uchwały posługuje się jedynie zwrotem „działalność gospodarcza” bez konkretyzacji jej przedmiotu czy obszaru. Treść uchwały nie wskazuje również jak ta działalność miałaby być wyodrębniona organizacyjnie. Takie uregulowanie świadczy o niekompletnym wskazaniu obszarów innej działalności podmiotu leczniczego i umożliwia pozastatutowe dookreślenie tej działalności, co stanowi istotne naruszenie art. 42 ust. 3 ustawy o działalności leczniczej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 81/12).

W § 14 ust. 2 uchwały Rada postanowiła także, że w sprawie nieuregulowanych w Statucie mają zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy o działalności leczniczej i inne obowiązujące przepisy prawa. W świetle art. 87 i 94 Konstytucji ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Ustanowiony w Konstytucji, zamknięty katalog źródeł prawa skonstruowany jest jednocześnie w oparciu o zasadę hierarchiczności (M. Kallas, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 1997). Z zasady tej wynika, że umocowanie do wydawania aktów niższego rzędu musi wynikać z aktów wyższego rzędu, przy czym przepisy zawarte w aktach niższego rzędu nie mogą naruszać przepisów zamieszczonych w aktach wyższego rzędu. Hierarchiczna budowa systemu źródeł prawa obliguje do przyjęcia interpretacyjnej dyrektywy, w myśl której, w razie kolizji między normami prawnymi, przepisy prawa zawarte w akcie wyższego rzędu stosuje się przed przepisami prawa zawartymi w akcie niższego rzędu. Zapisu § 14 ust. 2 załącznika do przedmiotowej uchwały nie da się pogodzić z obowiązującym hierarchicznym systemem źródeł prawa. Przepis wynikający z aktu prawa miejscowego nie może zastrzegać pierwszeństwa w stosowaniu przed ustawami oraz rozporządzeniami wykonawczymi, wobec których jest hierarchicznie niższy. Tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego rzędu. Należy przy tym zaznaczyć, że w przypadku, gdy zaistnieje stan faktyczny, którego rozstrzygnięcie może nastąpić zarówno na podstawie przepisów aktu prawa miejscowego, jak i przepisów powszechnie obowiązujących na terenie całego kraju, rozstrzygnięcie powinno nastąpić w oparciu o przepisy hierarchicznie wyższe (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 kwietnia 2012, sygn. akt IV SA/Wr 81/12).

Rada Gminy Wisznia Mała w § 11 załącznika do przedmiotowej uchwały postanowiła, że: „Ośrodek może uzyskiwać środki finansowe: 1) z odpłatnych świadczeń zdrowotnych wykonywanych na zlecenie Wojewody lub innych organów uprawnionych na podstawie odrębnych przepisów, 2) z zakładów pracy, jednostek samorządu terytorialnego, organizacji społecznych i innych instytucji krajowych i zagranicznych, 3) z instytucji ubezpieczeniowych, 4) z innych zakładów opieki zdrowotnej, 5) od osób fizycznych, 6) od innych jednostek na realizację zadań i programów zdrowotnych, 7) z wydzielonej działalności gospodarczej, innej niż związanej z realizacją zadań wynikających z § 3 niniejszego statutu, 8) tytułem darowizn, zapisów, spadków oraz ofiarności publicznej także pochodzenia zagranicznego”. Należy zasygnalizować, że art. 42 ust. 2 pkt 5 ustawy

o działalności leczniczej upoważnia radę gminy jedynie do określenia formy gospodarki finansowej, a nie źródeł, z których podmiot leczniczy będzie uzyskiwał środki finansowe. Odnośnie tego, skąd samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej może uzyskiwać środki finansowe, ustawodawca wypowiedział się w art. 55 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej. Zgodnie z tym przepisem samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej może uzyskiwać środki finansowe: 1) z odpłatnej działalności leczniczej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej; 2) z wydzielonej działalności gospodarczej innej niż wymieniona w pkt 1, jeżeli statut przewiduje wykonywanie prowadzenie takiej działalności; 3) z darowizn, zapisów, spadków oraz ofiarności publicznej, także pochodzenia zagranicznego; 4) na cele i na zasadach określonych w przepisach art. 114–117; 5) na realizację innych zadań określonych odrębnymi przepisami; 6) na pokrycie ujemnego wyniku finansowego, o którym mowa w art. 59 ust. 2. A zatem, rada gminy nie posiada kompetencji do określenia w statucie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej źródeł pozyskiwania środków finansowych.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa